

## UZASADNIENIE

Oskarżony P. P. w dniu 15 grudnia 2018 r. około godziny 06:20 jechał jako kierujący samochodem osobowym marki P. (...) nr rej. (...) drogą krajową nr (...) w kierunku P.. Jechał ul. (...) w S.. Wraz nim jako pasażer jechała krewna jego żony A. T.. Zajmowała miejsce pasażera obok kierowcy. Oskarżony jechał z prędkością około 50 km/h.

( wyjaśnienia oskarżonego P. P. k. 260 odwrót- 261-odwrót, zeznania A. T. k. 263-263 odwrót , notatka urzędowa k. 1, opinia biegłego k. 199-204)

W tym czasie przez oznakowane przejście dla pieszych na skrzyżowaniu ulic (...) przechodziła piesza J. K.. Patrząc w kierunku P. przechodziła ze strony lewej na prawą. Oskarżony kierowanym przez siebie pojazdem potrącił pieszą na przejściu dla pieszych na swoim pasie ruchu. Po potrąceniu J. K. upadła na ziemię i straciła przytomność. Oskarżony zatrzymał swój pojazd, wezwał służby ratunkowe i czekał razem z A. T. na ich przybycie.

( zeznania J. K. k. 261odwrót-262 odwrót , wyjaśnienia oskarżonego P. P. k. 260 odwrót- 261-odwrót, zeznania A. T. k. 263-263 odwrót , opinia biegłego k. 199-204 )

W czasie panował jeszcze zmrok, latarnie uliczne były włączone. Nie było opadów atmosferycznych, ale jezdnia asfaltowa była mokra , czysta i gładka, obszar zabudowany, ograniczenie prędkości do 50 km/h.

(protokół oględzin miejsca wypadku k. 3-4, szkic sytuacyjny k. 5, dokumentacja fotograficzna – płyta k. 71)

Zarówno oskarżony jak i pokrzywdzona w czasie wypadku byli trzeźwi.

( protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 2, opinia k. 58)

W wyniku potrącenia pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy z krwawieniem podpajęczynówkowym, stłuczenia okolicy czołowo - skroniowej z zasinieniem i otarciem , stłuczenia klatki piersiowej z wysiękiem w prawej jamie opłucnej oraz krwiaka zaotrzewnowego po stronie prawej, złamania wyrostków poprzecznych (po stronie prawej) kręgów lędźwiowych L4 i L5, złamania obu gałęzi kości łonowej po stronie prawej oraz rozejścia spojenia łonowego, złamania kości krzyżowej od strony prawej, złamania kości łonowej lewej i uszkodzenia stawu biodrowo - krzyżowego po stronie lewej, złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej lewej (w kolanie), stłuczenia łydki prawej z krwiakiem na tylnej powierzchni, niewielkiego zasinienia na bocznej powierzchni uda prawego, stłuczenia lub skręcenia stawu skokowego prawego z zasinieniami okolic obu kostek. Obrażenia te spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu. W wyniku powyższych obrażeń rozwinęły się u pokrzywdzonej liczne powikłania t.j. niewydolność oddechowa, zakrzepica żylna – obustronna żył głębokich biodrowych, , udowych, podkolanowych oraz żyły odstrzałkowej małej po stronie lewej ( z epizodem zatorowości płucnej ) , zakażenie bakteriami biegunkowymi typu C., niedowład spastyczny prawostronny, demencja z nadpobudliwością, owrzodzenie odleżynowe pięty lewej oraz przewlekła rana – owrzodzenie podudzia prawego z ropowicą. Pokrzywdzona obecnie porusza się na wózku inwalidzkim. Nadal kontynuuje leczenie i rehabilitację . Rokowania co do całkowitego powrotu do zdrowia są niepomyślne- u pokrzywdzonej na pewno powstanie i pozostanie duży uszczerbek na zdrowiu dotyczący centralnego układu nerwowego i narządu ruchu.

( opinia biegłego k. 12, k. 190-191, zeznania J. K. k. 261 odwrót-262 odwrót)

Przed wypadkiem pokrzywdzona była osobą zaliczoną przez M. (...) w Ł. do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Orzeczeniem z dnia 29.04.2019 r. J. K. została zaliczona przez M. (...)w Ł. do znacznego stopnia niepełnosprawności. Symbol przyczyny niepełnosprawności 05-R . Pokrzywdzona jest obecnie osobą wymagającą długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

(orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 208-209, dokumentacja medyczna – płyta k. 210)

Pokrzywdzona kontynuuje leczenie i rehabilitację.

( zeznania P. K. k. 263 odwrot-266, zeznania J. K. k. 261odwrot-262 odwrot)

Oskarżony nie był nigdy karany.

( karta karna k. 23 )

Oskarżony przeprosił pokrzywdzoną.

( wyjaśnienia oskarżonego k. 260 odwrot)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. Wyjaśnił, że jechał z kuzynką żony A. T. z miejsca zamieszkania w stronę P. Na dworze było jeszcze ciemno, jechał z prędkością 50-60 km/h. Przed przejściem dla pieszych nie widział pokrzywdzonej, nie widział momentu jej wejścia na przejście dla pieszych. Dlatego przed wypadkiem nie hamował. Po wypadku zatrzymał swój samochód, zaczął udzielać pomocy, wezwał pogotowie. Zatrzymał się też inny pojazd, którego kierujący pomógł mu zabezpieczyć miejsce wypadku. Oskarżony wyraził skruchę i przeprosił pokrzywdzoną. Wyjaśnił, że pracuje w K., ale mieszka w małej miejscowości pod K. i do pracy ma około 23 km. Pracuje na zmiany. Po popołudniowej zmianie nie ma możliwości dojazdu do domu publicznym transportem. Nikt z jego współpracowników nie mieszka na terenie tej samej gminy. Żona jest bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Na utrzymaniu mają dwoje dzieci w wieku 8 i 5 lat.

(wyjaśnienia oskarżonego P. P. k. 260 odwrot-270 odwrot)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. W ocenie Sądu oskarżony szczerze przedstawił przebieg zdarzenia, nie próbując ujmować swojej winy.

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej J. K.. Są one jasne, wewnętrznie spójne i konkretne. Zeznania świadka są niewątpliwie szczerze i prezentują obraz zdarzenia tak jak się utrzymał w jej pamięci. Zeznania w części dotyczącej przebiegu leczenia i rehabilitacji znajdują potwierdzenie w przedłożonej Sądowi dokumentacji medycznej.

Pozytywnie Sąd ocenił także zeznania świadków A. T. i P. K.. Żadna ze stron nie kwestionowała wiarygodności tych świadków.

Sąd zaaprobował też wszystkie opinie biegłego chirurga, gdyż są one szczegółowe, wyczerpujące i logiczne.

Z tych samych względów Sąd zaakceptował opinię biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych i techniki samochodowej.

Pozostałe zebrane dowody podlegają akceptacji Sądu jako nie budzące wątpliwości.

Oskarżony P. P. wyczerpał dyspozycję art.177 § 2 kk, ponieważ nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że kierując samochodem osobowym m-ki P. (...) nr rej. (...) podczas zbliżania się oznakowanego przejścia dla pieszych nie zachował szczególnej ostrożności, niestarannie obserwował przedpole jazdy skutkiem czego nie zauważył prawidłowo przechodzącej przez przejście dla pieszych J. K. doprowadzając do potracenia pieszej swoim pojazdem w wyniku czego nieumyślnie spowodował u pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy z krwawieniem podpajęczynówkowym, stłuczenia okolicy czołowo - skroniowej z zasinieniem i otarciem, stłuczenia klatki piersiowej z wysiękiem w prawej jamie opłucnej oraz krwiaka zaotrzewnowego po stronie prawej, złamania wyrostków poprzecznych (po stronie prawej) kręgów lędźwiowych L4 i L5, złamania obu gałęzi kości łonowej po stronie prawej oraz rozejścia spojenia łonowego, złamania kości krzyżowej od strony prawej, złamania kości łonowej lewej i uszkodzenia stawu biodrowo - krzyżowego po stronie lewej, złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej lewej (w kolanie), stłuczenia łydki prawej z krwiakiem na tylnej powierzchni, niewielkiego zasinienia na bocznej powierzchni

uda prawego, stłuczenia lub skręcenia stawu skokowego prawego z zasinieniami okolic obu kostek. obrażenia te spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu.

Oskarżony zgodnie z art.26 ust.1 ustawy prawo o ruchu drogowym miał obowiązek zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych zachowania szczególnej ostrożności , a więc ostrożności polegającej na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestnika ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze, w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie. Oskarżony tego obowiązku nie dopełnił. Podczas zbliżania się do dobrze oznakowanego przejścia dla pieszych , obowiązany był liczyć się z możliwością pojawienia się pieszych w tym rejonie. Oskarżony poprzez zaniechanie zwiększenia uwagi i staranności obserwowania przedpola jazdy nie zachował reguł ostrożności wymaganych w danych okolicznościach- a więc postać winy oskarżonego jawi się jako nieumyślność określona w art. 9 § 2 kk.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd stwierdził, że jest on znaczny, gdyż oskarżony uchybił zasadom bezpieczeństwa w ruchu drogowym o podstawowym znaczeniu. Ponadto wskutek wypadku pokrzywdzona doznała dotkliwych obrażeń ciała, które dostarczyły jej wielu cierpień i wymagały długiego okresu leczenia i rehabilitacji, które jeszcze nie zostały zakończone. Ponadto rokowania co do powrotu do zdrowia pokrzywdzonej są niepomyślne i prawdopodobnie pokrzywdzona nie wróci do sprawności sprzed wypadku. Jako okoliczności łagodzące Sąd poczytał, że oskarżony bezpośrednio po wypadku zachował się prawidłowo – zatrzymał się , starał się udzielić pomocy, zabezpieczyć miejsce wypadku, wezwać pomoc dla pokrzywdzonej. Oskarżony wyraził ubolewanie , przeprosił pokrzywdzoną. Oskarżony nie był nigdy karany, prowadzi ustabilizowany tryb życia. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał fakt, że do potrącenia doszło na przejściu dla pieszych, a więc w miejscu, gdzie pieszy powinien być bezpieczny. Z tych względów uznał, że kara 1 roku pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości tego czynu. Uwzględniając dotychczasową niekaralność oskarżonego Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat.

Sąd nie orzekł wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Sąd wziął przy tym pod uwagę, że do wypadku doszło w trudnych warunkach drogowych – gdy widoczność ograniczały ciemności i światła pojazdów jadących z przeciwnego kierunku ruchu, a jezdnia była mokra. Ponadto oskarżony jechał z dozwoloną prędkością. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu, wyraził skruchę, przeprosił pokrzywdzoną. Po wypadku zachował się prawidłowo- zatrzymał się , wezwał pomoc. Oskarżony jest jedynym żywicielem rodziny i pracuje poza miejscem zamieszkania. W ocenie Sądu oskarżony wyciągnie właściwe wnioski z przedmiotowego postępowania i w przyszłości będzie jeździł ostrożniej , przestrzegając przepisów ruchu drogowego. Z tych powodów zdaniem Sądu nie ma potrzeby orzekania wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Pokrzywdzona J. K. w wyniku wypadku doznała wielu cierpień fizycznych. Wiele czasu spędziła w szpitalach na leczeniu obrażeń doznanych w wyniku wypadku spowodowanego przez oskarżonego. Utraciła sprawność fizyczną. Stała się osobą wymagającą pomocy i opieki ze strony innych osób. Pokrzywdzona musi nadal kontynuować leczenie i rehabilitację- bez gwarancji na powrót do zdrowia, a wprost przeciwnie – mimo niepomyślnych rokowań. Drastycznie obniżył się jej komfort życia, a przez to również samopoczucie psychiczne. Dlatego Sąd orzekł od oskarżonego nawiązkę na jej rzecz w kwocie 15 000,00 złotych.

Ponieważ oskarżony pracuje i osiąga dochody Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.